

telse. Han er ikke i den Grad Politi eller Dyrighed som Sognesfogden, og det kunde endogfaa være, at en sliq Forpligtelse vilde være mangen Sognesforstander ubehagelig og maaffee kunde føre til, at Forpligtelsen i mange Tilfælde ikke kom til Udførelse. Med Hensyn til Slutningen af den samme Paragraph foreskommer det mig ligesaa tvivlsomt, om det er rigtigt at bestemme, at ved hvert Heste- eller Dvægmarked skal en Dyrilæge paa det Offentliges Vegne være tilstede for at føre Tilsyn med, hvorvidt noget af de der samlede Hundsdyr maatte være angrebet af nogen smitsom Sygdom. Naar der er udbrudt en Epidem i en Egn, saa er det i sin Orden, at Dyrilægen er tilstede ved alle Markeder; men naar ingen Epidem er udbrudt, saa er det overflødig at paalægge det Offentlige de Omkostninger, som ere forbundne med at bevirke, at en Dyrilæge er tilstede ved Markederne; ja, det er ikke engang muligt at skaffe Dyrilæger i den Mængde, hvori de da vilde behøves, for at kunne være tilstede ved alle Markeder, der holdes i et Amt. Det er bekendt, at der mange Steder, s. Ex. i Fasten, holdes Marked engang om Ugen, foruden de andre sædvanlige Markeder, og ikke sjældent holdes i Kjøbstæderne endog to Markeder om Ugen foruden dem, som holdes ved de nærliggende Krosteder, eller hvor det nu ellers er bestemt.

Med Hensyn til det Punkt i § 3, som blev berørt af den meget ærede Indenrigsminister har jeg ogsaa derved en anden Betænkelse. Det forekommer mig nemlig, at det er tvivlsomt, om det er rigtigt, naar det hedder: „Dyrilægen skal paa Landet tilkalde Sognesfogden, som ved en Tilførsel til Protokollen skal give Cieren Tilhold om at efterkomme de givne Forrifter, indtil de forandres eller ophaves enten af Dyrilægen selv eller af Politimesteren, til hvem Cieren kan indaande det saaledes af Sognesfogden ham givne Paalæg, o. s. v.“ Som det staar, synes det at forudsætte, at Dyrilægen og Sognesfogden skulle være tilstede paa eengang; men det vil dog vist erkendes, at det i mange Tilfælde umuligt kan ventes, at Dyrilægen skulde blive, indtil Sognesfogden var kommen tilstede.

Sognesfogden boer, som bekendt, ofte, især i Jylland, langt borte fra det paagældende Sted, og det kan ogsaa være, at han ikke kan komme tilstede den Dag, Dyrilægen er der. Jeg troer altsaa, at dette dog helst maa gives en noget forandret Skikkelse, maaffee endog saaledes, at det ikke var nødvendigt, at Sognesfogden benyttede Dyrilægens Protokol. I § 4 er forlangt, at Politimesteren skal ved et til Politiprotokollen tilført Decret sætte den hele Besætning, eller tillige de Besætninger, til hvilke der er Formodning om, at Smitten kunde være meddeelt, under det Offentliges Tilsyn. Jeg troer, at det er noget Usædvanligt, at Politimesteren udsteder sliqe Decreter til Politiprotokollen; sædvanligt er det, at det kun er Retshandlinger, der tilføres Politiprotokollen, hvilke da kunne appelleres til høiere Domstole; imidlertid kan der ikke være Noget derved at erindre, jeg troer vel ogsaa, at der kunde møde nogle enkelte Tilfælde, hvor Decreter burde tilføres Politiprotokollen. Men hvad der foreskommer mig tvivlsomt er, om Sagen er af den Vigtighed, at det er nødvendigt, at det skeer paa denne formelle Måde, da der jo af Politiet foretages mange meget mindre vigtige Sager, der ikke saaledes tilføres Politiprotokollen. Ved Begyndelsen af § 7 har jeg en lille Redaktionsbemærkning at gjøre. Jeg troer, det er noget singulært at sige, at Politimesteren, naar der er Præsumtion for, at der er Smitte tilstede, kan lade et eller to Stykker slagte for ved sammes Obduktion at erholde Bished derom. Det er vist ikke rigtigt at bruge Ordet „slagte“ uden med Hensyn til Dyr, der skulle afgive Bøde for Mennesker. Den Bestemmelse, at Dyr, der have Præsumtionen for sig at være smittede, skulle indespærres i to Maanedre, har allerede den ærede Indenrigsminister og Ordføreren udtalt sig om, og den ærede Ordfører har erklæret, at Dyr maa forandres til Hund. Det er vist aldeles rigtigt; det er noisom bekendt, at et af en gal Hund bidt Dyr ikke kan udbrede Smitten til Menneskene (Flere Stemmer: ja). Jeg fik ikke ganske udtalt, jeg vilde have rettet det til, at med Hensyn til Rattie, der er Sagen anseet for tvivlsom; men jeg troer heller ikke, at det gælder andre Dyr end netop Hunde og